

Joda opozicionalci so zelo iznajdljivi in najdejo zmerom nova kak nov način, po katerem morejo nemoteno razširjati svoje ideje in svoje nazore.

Drobne vesti

Letošnje Nobelove nagrade.
Kakor vsako leto tako se bodo tudi letos odlikovali znamenitejši pesatelji in učenjaki dne 10. decembra, na obletnico Nobelove smrti, z Nobelovo nagrado. Že sedaj ugrabijo listi, komu se bo letos sreča nasmehnila. Švedski listi naštevajo imena nekaterih osebnosti, ki bi prišle pri tem v poštev. Od Nemcev sta pisatelja Thomas Mann in Siegfried Undset, nadalje je Anglež Hardy, Norvežan Olaf Donna, Italijanka Gracia Deledda in Francoza Gide in Claudel. Za medicinsko nagrado se imenujejo raziskovalec raka profesor dr. Fibiger, ameriški kirurg za mož-

gane Eushing, šved dr. Fahrus, ki se bavi s fiziologijo krvi in slednji v Parizu živi Rumunec profesor Levaditi. Nagrado za fiziko dobi skoraj gotovo nemški učenjak Wathaus, za kemijo pa švedski raziskovalec Fajans.

Zaroka v vladarski hiši.

Princ Hihibu, brat japonskega cesarja in, dokler ne dobi cesar sina, tudi prestolonaslednik, se je zaročil s princezino Masako Hijo, hčerko glavnega obrednika vladarske hiše. Zaročenka izhaja iz stare rodline Kijoto, ima sedemnajst let in se šteje med najlepše dekleta na Japonskem. Državniki sami so zahtevali, da se mora princ, ki je že v sedem in dvajsetem letu, poročiti to pa radi tega, ker vladarju še ni bil dan moški potomec. Princ Hihibu je bil prvi član vladarske hiše, ki se je izsolal v tujini. Obiskoval in dovršil je namreč vseučilišče v Oxfordu na Angleškem.

Učitelj na razpoložanju.

Na razpoložanje je postavljen g. Anton Krmac, učitelj v Vipolžah.

Iz tržaškega življenja

Za možem je hotela v grob

Pred kakimi tremi meseci je 41-letna Josipina Meinan izgubila moža, trgovca Ivana Meinan, ki se je nekoč našel v plinovi v svojem stanovanju v ulici Coroneo št. 1; v smrti je šel — kakor smo svojčas poročali — radi gospodarskih stisk. Ta nesreča je Meinanovo, ki je ostala sama na svetu in brez sredstev, silno potrla. Čeprav je po moževi smrti našla gostoljubno zavetje pri zakon-skih Geiger, njenih sorodnikih, in je bila na ta način razmeroma precej dobro preskrbljena, se vendar nikakor ni mogla udati v svojo usodo. Neprestano je žalovala po možu in je Geigerjevim, ki so sočustvovali z njo in jo tolažili pogostoma tožila, da brez njega ne more živeti. Duševno trpljenje je nesrečni vdovi sčasoma tako zagrenilo življenje, da ni hotela od njega nobene prilastitve več. In odločila se je k obupnemu koraku, ki ga je izvršila predinočnim. Predno je legla k počitku, je zavila veliko količino veronala, ki ga ji je predpisal zdravnik za spanje in ki bi ga bila morala jemati v majhnih količinah. Strup je učinkoval. Ko je včeraj zjutraj vo, jo je našla še ležečo v postelji. Menet, da vdova še spi, jo je pustila ležati do poldne. Tedaj se je vrnil domov mož Geigerjev, kateri je takoj uvidel, da spanje Meinanove ni naravno; zato je obvestil o dogodku rešilno postajo. Zdravnik, ki je kmalu potem prihitel na lice mesta, je ugotovil, da je stanje Meinanove zelo nevarno. Po prvi pomoči je bila nesrečna vdova prepeljana v mestno bolnišnico, kjer se sedaj bori s smrtjo.

Na nočni omari v sobi Meinanove so našli pet pisem, naslovljenih na razne osebe, in listek z naslednjo vsebino: »Nihče ni kriv mojega koraka. Grem v smrt, ker brez mojega moža nočem živeti. Gospodinja mi bo pač oprostila sitnosti, sem ji jo povzročila. Svoje pohištvo zapuščam Geigerjevim kot protivrednost za pogrebne stroške.« Vsebinsko pismo ni znana, ker so jih zaplenili policijski organi.

Poskušaj samomor.

Radi prepira z ženo je 47-letnemu kotlarju Franu Florianu, stanujočemu v ulici Battaglia št. 1, sinoči postalo tako hudo pri srcu, da ga je kratkoma sklenil zapustiti to sozno dolino. S tem namenom je izpil nekoliko octove kisline. — Ko je žena to zapazila, je mahoma pozabila jezo; vsa prestrašena je začela vpiti na pomoč in tako privabila ljudi, ki so — uvidevši, da sem zdravila rešilne postaje. — Ta je podal Florianu potrebno pomoč ter ga dal nato prepeljati v mestno bolnišnico. Njegovo stanje pa ni nevarno. Ako ne nastopijo kake komplikacije, bo mož okrevati v 7-8 dneh.

Dramatična pogodba mehanika.
Včeraj popoldne je prišel iskat pomoči v mestno bolnišnico 32-let-

ni mehanik Peter Stupfarrer, stanujoč v ulici C. Battisti št. 20; dal si je izleči precej hudo rano na levi strani prsi; rana je bila zadana z nožem, ki bi bil — kakor je ugotovil zdravnik — gotovo predrl srce, da se ni ustavil med rebri. — Ko je ranjenec dobil potrebno pomoč, ga je zasiljal policijski organ, namešten v bolnišnici. Temu je Stupfarrer povedal dramatično a tudi precej zagonetno zgodbo. Dejal je, da je predpreteklo noč, ko je okoli 1. ure šel po ulici Madonna proti Sv. Justu, naletel v bližini gledališča »Armonia« na štiri neznane moške, ki so brez vsakega povišja planili proti njemu. Ko se jim je postavil v bran, ga je eden izmed njih kratkoma sunil z nožem v prsa. Nato so val štirje zbežali. »Sprva sem menil« — je nadaljeval Stupfarrer — »da me je napadel sunil z golo pestjo, šele pozneje sem zapazil, da sem ranjen. A ker mi rana ni delala posebnih preglavic, se mmenil, da ne bo hudega. Podal sem se domov, se za silo obvezal in včeraj zjutraj sem se podal na delo v skladišče tvrdke Vogel, pri kateri sem zaposlen. Med delom mi je začela liti iz rane kri in neki tovariš, ki je to zapazil, mi je svetoval, naj se podam v bolnišnico. In to sem tudi storil.«

Ker rana ni bila nevarna, je bil Stupfarrer prepuščen domači oskrbi. O dogodku je bila obveščena policija, ki sedaj pridno poizveduje po Stupfarrerjevih napadalcih. Vsekakor pa je vsa zadeva v marškatem oziru še precej skrivnostna.

Zlikovski napad na blagajno 25.000 lir plena

Predpreteklo noč so svedrovci preizkušali svoje vlomilske priprave na blagajni tvrdke Saul Sadoch, ki ima svoj urad v prvem nadstropju hiše št. 4 v ulici Milano. Pomočni obisk se jim je to pot dobro izplačal. Zlikovci so razpolagali z izborno ponarejenimi ključi, s katerimi so odprli duri v veži in vrata, ki vodijo v urad tvrdke. Na ta način so brez posebnega truda prišli do cilja — blagajne, in so se pridno lotili »delat«. S pomočjo tihega svedra in »prešitjega parkija« so razparali blagajno na levem boku in jo izpraznili; našli so v njej 10.000 lir v gotovini, 376 dolarjev, 640 lejev, 56 tisoč starih avstrijskih kron, 800.000 carskih rubljev in nekaj zlatega denarja. Razen tega so pobrali tudi mnogo znamk, eno stensko in eno zlato žepno uro. — Zlikovci so bili s tem zadovoljni s tem bogatim plenom. Ko so opravili svoj tatinski posel v pisarni tvrdke Sadoch, so vlomili še v tik ležečo pisarno tvrdke Norman I. Money. Tam so vlomili majhno ročno blagajno ter pobrali par sto lir v gotovini. Nato so jo nemoteno odkurili na varno.

Tatvini so odkrili včeraj zjutraj uslužbenci obeh tvrdk, ki so takoj obvestili o stvari kvesturo. Policijski organi so uvedli strogo preiskavo in so baje že na sledu drznim zlikovcem.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Smrtina kosa.
V najlepši moški dobi je po kratki in mučni bolezni dne 9. t. m. v Gorici preminul g. Karol Muravec, širum dežele znani trgovec z le-som. Pokojnik je bil izredno delaven, pri vseh poslih ga je vodila najboljša volja in je bliznjiku v stiskah rad priskočil na pomoč. Junaško je v najtežjih trenutkih prenašal vse udarce nemile usode, njegova neomadeževana osebnost se je izkazala povsod in v vsakem položaju, tako da so ga vzljubili tudi njegovi nasprotniki, kojim je vedno rad odpustal. Prerano umrlega je na zadnji poti spremljala številna občinstvo, ki ga bo ohranilo v najlepšem spominu. — Spavaj, nepozabni Karel, sladko v dragi domači grudi, preostalih pa naše iskreno sožalje!

Izpred sodišča

Tihotapili so konje šez mejo.
Včeraj dopoldne se je vršila daljša sodnijska razprava proti

šestim obtožencem, ki so bili obtoženi tihotapstva nekega konja iz Jugoslavije v Italijo. Med obtoženci so bile tri ženske in trije moški, izmed katerih pa sta bila samo dva prisotna. Razprava je bila v celoti jako zanimiva, ker nam o-svetljuje kolikor toliko naše ob-mene razmere. Obtoženci so bili sledeči: Katerina Zagoda ter njuni hčerki Ivanka in Francka iz Go-doviča, potem Franc Pregelj ter Jožef Stefančič iz Malega Polja blizu Cola ter Lejze Krašna iz Bu-danji pri Vipavi. Zadnji je manjkal pri razpravi. Ženske so bile obdol-žene, da so se soudeležile zločina tihotapstva, da niso tihotapec na-znale, Katerina že posebej, da tihotapec, ki so pri njej prenoče-vali ni praviloma zapisala v za-pisnik gostov ter da so dobili pri-njej 10 gramov saharina, ki je bil očitno vtihotapljen. Moški pa, da so poskušali utihotapiti čez me-jo enega konja.

Kako se je izvršilo dejanje

Jožef Stefančič in Franc Pre-gelj, po poklicu oglarja sta pelja-la oglje skozi Godovič proti Colu. Bilo je to meseca marca l. 1928. Po cesti je ležal še sneg in pot je bila slaba. Ustavila sta se v Go-doviču v gostilni pri Katerini Za-goda. Tam sta dobila nekega Laj-za Krašna iz Budanji, ki so ga že odpraj poznali, ker je bil moč-no poznan v obmejnih krajih kot hud tihotapec. Pili in jedli so skupaj, nakar ju je zaprosil Kraš-na, da mu pripréžeta k svojim štirim konjem še njegovega. Trdil jima je namreč, da je »forajtal« neke-mu vozniku, ki je peljal vinu v Idrijo in da se sedaj vrača s praz-nim vozom. Oglarja sta mu verje-la, ko jima je dal besedo, da konj ni utihotapljen. Prenočili so v go-stilni in sicer na hlevu ter drugi dan ob osmih nadaljevali pot pro-ti Colu. Medpotoma pa so jih pred-Grizem, v bližini Črnege vrha usta-vili finančarji, ki se jim je zdelo malo čudno, da vozijo s petimi ko-nji in ker so spoznali Krašna, ki je bil smatran kot strasten tihotapec. Na vprašanje, kje je Krašna dobil konja, je odgovoril, da ga je ku-pil v Sežani na sejmu. Vendar mu pa niso verjeli ter so jim pobrali vseh pet konj.

Obtoženci in kaj oni izpovejo

Obtožencev je pet. Sede po vrsti na zatočni klopi. Najprej mati Zagoda s svojima hčerkama, iz-med katerih nosi Ivanka klobuk — nato ostala dva obtoženca. Ma-mica Zagoda gleda čudno zavze-to v sodnike in po dvorani. Nje-na hčerka, ki nosi klobuk, pa sedi samozavestno. Pohlevno pa se o-zira po sobi Francka kot bi — in sicer navedeno — prav čisto nič ne vedela, zakaj se je znašla sredi sodne dvorane.

Prvega izpraša predsednik cav.

Marizza Stefančiča.
»Kako ste srečali Krašna?«
»Peljali smo oglje iz Novega sveta skozi Hotederšico in Godo-vič.«

»Kam ste ga peljali?«
»Česniku na Col. Imela sva s Preglom štiri konje, en par je bil moj, drugi je bil Preglov. Večer je bil že, ko smo prišli v Godovič. Ker je bilo dosti snega, nismo mo-gli nadaljevati poti. Zato smo se ustavili v gostilni Zagoda, spregli smo konje, jih povedli v hlev in šli v gostilno.«

»In tam?«
»Smo dobili Krašna, ki nas je prosil, naj zapremo k vozu še njegovega konja do Cola, ker on je »forajtal« nekemu vozniku vi-ne v Idrijo in sedaj se vrača do-mov v Budanje.«
»Ali veste, od kod je bil njegov konj?«
»Nel Sumili smo malo, da ga je utihotapil čez mejo, ker smo ga poznali, da je tihotapec ko pa nam je rekel, da on jamči, da je konj njegov, smo mu verjeli in mu na-pravili uslugo.«

»Ste plačali krmarici, kar ste spili in pojedli?«
»Da.«
»Vam je dala tako račun?«
»Ne, smo kar tako plačali.«
»In za sobo ste plačali kaj?«
»Ne, ker smo spali na hlevu.«

Fregelj je na predsednikovo vprašanje odgovoril samo:

»Jaz vem prav tako kakor oni.«
»Ali niso našli pri vas finančar-ji tudi noč?«
»Da.«
»In čemu ste ga imeli?«
»Imel sem foveč za slučaj sile, če bi se pri vozu kaj pokvarilo.«

Predsednik prečita to, kar je izpovedal Krašna pri zastižanju.

Krašna je trdil, da je bil konj nje-gov in da ga je kupil v Sežani na sejmu za 750 lir. Tisti dan da je on pomagal s svojim konjem pel-jati vino v Idrijo nekemu Ivanu Curku iz Šturji. Na povratku je srečal Preglja in Stefančiča. V Ju-goslaviji, da že dve leti ni bil.

Krmarica Katerina Zagoda

»Vi ste obtožena, da ste sokriva tihotapstva enega konja.«
»Nič, nič, jaz nisem pomagala nič. Ka jaz vem, kaj je bilo.«

»Zakaj niste tisti večer svojih gostov vpisala v predpisani za-pisnik in jim napisala račun?«

»Zato, ker ne znam pisati.«
Predsednik: »Saj imate hčerki-co, ki nosi klobuk, bo pač znala o-na pisati.«

»Pa tudi zato, ker so mi zvečer rekli, da bodo še tisti večer s'i naprej pa sem jih zjutraj še na-šla v hlevu.«

»Kako pa utemeljujete to, da so dobili pri vas 10 gr. saharina?«

»To pa je bilo tako. Neki ogljar je nekoč pri meni pil. Ko je spil, pa ni imel nkega denarja, da bi plačal liter vina, zato pa mi je lai škaltjico saharina v zameno za vi-no. Jaz nisem vedela kaj je tisto; mislila sem, da je sladkor za o-troke. Ker pa pri nas nimamo č-trok, smo več kot čez eno leto imeli to pri hiši. Januarja mese-ca leta 1925. pa je prišel k nam neki finančar nabirat jaja in ko sem mu jih dajala iz košare, je tam našel tisto škaltjo in jo po-bral ter me naznanil.«

Gospodična Ivanka Zagoda iz Godoviča pravi, da ni nič videla in nič ne ve. Krašna pa je pozna-la. Ne spomni se pa, da bi pri-nesla vino na mizo, računa pa ni napisala, čeprav zna pisati.

Kaj pravi Francka. Francka se smejala. Ni napisala računa pač, ker ni nikoli v gostilni. Bo pač vedno v kuhinji. Prav moško in brez strahu pove po godoviško:

»Videla sem moške v štali in konje v štali.«

Kaj povejo priče

Poročnik finančne straže Egidij Bianco pripoveduje, da je zapo-vedal v coni okrog Črnege vrha, kjer je bilo jako razvito tihotap-stvo. Zapazili so, da so tihotapci konjev pričeli z neko posebno me-todo opravljanja svoje delo. Nje-gova straža je zapazila nekega dne voz s petimi konji in se jim je za-zdelo sumljivo. Ustavili so jih in so zapazili, da Krašnov konj ni pod kovan in je brez vsake vozne o-preme, kar je pač dalo dovolj po-vida, da so se uverili, da je konj utihotapljen. Kajti tihotapci ko-njev ravnaajo vedno tako, da konj ko ga peljejo čez mejo, ne dela ropota s kopiti. Prvi hip so vsi ta-jili, Krašna je trdil, da je konja kupil in da je pomagal prepeljati vino v Idrijo. Poročnik je takoj odposlal stražo v Budanje na Krašnov dom, kjer so pa domači izpovedali, da Krašne že več me-secev ni doma in da ne vedo nič o nobenem konju. Istočasno je zve-del poročnik, da je istega dne vide: v Novem svetu neki Brus in sicer brez konj, istotako so ga vi-deli v Godoviču. deli v Godoviču zjutraj brez ko-nja.

Zaslišani so še finančni straž-nik in cestar, ki pa ne povesta nič novega.
Gospodična Slavica Pagon iz Godoviča pove sodnikom, da se je nahajala doma v prodajalni in da-ligarete Krašni, ki jih je prišel kupit. Na vprašanje, odkod prihaja, je odgovoril, da iz Novega sveta. Jožef Brus ne pove nič drugega kot, da sta obtožena dobra člove-ka, Krašna pa da je bolj slab člo-vek.

Slaba jim prede

Državni pravdnik je predlagal, naj se kaznuje Krašna s 3 leti in 15 dnevi zapore, Jožef Stefančič s 3 leti zapore in Pregelj s 3 leti in 15 dnevi zapore, ker je poleg druge-ga nosil s seboj foveč; Katerina Zagoda pa z 2 mesecema zapore ter z različnimi denarnimi kazni-mi. Ostale naj se oprostijo.

Zenske brani odvetnik Vinci. — Moške pa odv. Tonkli. Oba se tru-dita, da bi jih oprostila krivde.

Dobro se je izteklo

Sodni dvor pa je odločil sledeče po skoro enournem sklepanju: Vsi drugi so oproščeni razen Krašne, ki ga sodni dvor kaznuje z L 460 ter Katerine Zagoda, ki mora plačati štirikratno carino zapljenega saharina ter L 5 kazni.

Pomolčala je za trenutek in glé-dala naravnost v Davidove široko odprte oči.

»Potem je prišla tista grozna noč.« Marija Rock se je stresla v svojem stolu kakor prešinjena od neznanke groze. »Lagala sem ti, David nekoliko, ker sem bila mne-nja, da je boljše, da smatraš svoje sanje za sanje in ne za strahotno resnico, ki se je bila dejanski zgodi-la in ki se je tako vžgala v tvoj otroški um, da se je od časa do časa na tak način spominš. Noč je bila in star si bil štiri leta, ko je dospela k nam bojna drhal Hu-ronceev. Praznih rok so se vračali s svojega pohoda proti Senočanom in niti angehi bi ne mogli zadržati njihovih rok.
Tvoj oče je bil bolan, Peter Joel je pa dve mišji daleč čakal ob na-stavljeni solni vabi mlado divjačičo. Sama ne vem, kako se je vse zgodilo: spominjam se le, da sem

RAZNE ZANIMIVOSTI

Velearistokrat kot nogometaš

V nedeljo se je vršila v Bu-dimpešti nogometna tekma, pri kateri je vodil svoje moštvo ve-learistokrat grof Aleksander Fe-stetics, bivši huzarski ritmoj-ster, pozneje domobranski mi-nister, lastnik ozemlja, mereče-ga 30.000 njiv. Poleg tega bo mo-ral v kratkem najbrž še kot ogrski poslanik v London. Grof bi pa na gradu Degh, iz čigar okolice si je bil izbral mladent-če, uredil v svojem parku o-sežno igrišče in se pred kratkim javil k tekmi v Budimpešti. Zmagal je s 7 : 3. Ta igra je pri-vabila na igrišče vse ogrske plemstvo. Navzočni so bili Wim-penzi, knez Festetics, grofi Cse-roni, Andrassyji in Apagonyji. Ko so obkolili vodjo zmagovite-ga moštva po dobljeni igri rado-vedni časnikiarji, je izjavil grof Festetics, da je nogomet demo-kračen sport, radi česar ga lju-bi med vsemi se najbolj, da je ta sport zelo poceni in dostopen vsakomur.

Jezik izumrl.

Prvotni jezik angleškega otoka Mana je izumrl. Jezik starih pre-bivalcev tega otoka je bilo zanimi-vo galsko narečje. Leta 1901. je govorilo ta jezik še 4657 prebiva-lcev, deset let pozneje jih je bilo še 2383 oseb. Latero število se je skrtilo v desetih nadaljnjih letih na 915. Sedaj je umrl zadnji, ki je znal omenjeni jezik še govoriti. Kdor bo hotel študirati ta jezik, bo odslej navezan le na pismena sporočila.

O umetni prehranitvi skozi kožo.

Na zborovanju glede prehranitvi in presnovnih boleznih na Dunaju je imel profesor dr. Stejskal zani-mivo predavanje o umetni prehra-nitvi. Njegov izum obstoji iz tega, da se izkoristi velika površina ko-že in se po njej uvede hrana v telo. Profesor Stejskal zahteva, da se mora umetna prehranitev kolikor možno prilagoditi navadni brani. Profesor je sestavil mazilo iz belja-kočin, masti, sladkorja in nekate-rih važnih vitaminov, s tem ma-zilom se drgne skrbno po telesu in na ta način prihajajo redline in hranilne snovi v človeško telo.

BOZNA POROČILA

Trst, 14. oktobra 1927.
Amsterdam 731.45-737.45, Belg-ja 253-257, Francija 71.70-72, Lon-don 89.02%-89.22%, New-York 18.24%-18.30%, Svica 351.75-353.75, Atene 23.95-24.45, Berlin 433.10-439.10, Bukarešt 11.25-11.65, Praga 54.10-54.40, Ogrska 317.50-323.50, Dunaj 255.25-261.25, Zagreb 32.10-32.40.
Uradna cena zlatu (13. 10.) L 352.91; vojnoškodninsko obvez-nice 71.95.

MALI OGLASI

BERLITZ-SCHOOL Via Fabio Filii 23, pouk in pre-vodi v vseh jezikih. 1336

KINO IDEAL - OPČINE. Danes ob 17.30 jutri ob 16 naprej »Romar« s Chaplin Charlot-om. Dodala se bo komična projekcija v dveh de-janjih.

LIKVIDIRANO po najnižjih cenah vse hišne potrebščine. Trst, Piazza Oberdan 1. 1407

BRIVSKEGA pomočnika ali pol delavca sprejem takoj kot samostojnega za po-družnico. Ivančič Izidor brinovc, Kanal. 1403

ZLATARNA Albert Pevh Trst, Via Mazzini 46 Kupuje zlato, srebro in krome. Popravlja in prodaja zlatenice. — Cene zmerne.

MODNI SALON 934

Alessandra Marcovich

Trst, Via XXX ottobre 15

Izbera klobukov od L 30 naprej.

PODLISTEK

Črni lovec

Zgodovinski roman iz kanadske prošlosti (21)

Spisal James Oliver Curwood

Prevel France Magajna.

Mila in udobna je bila ta soba in povsod v njej si mogel opaziti znamenja vsega, kar se je dogo-dilo v njihovem življenju. Nočjo so pa nepoznani šepeti plavali med njenimi stenami in David je vdi-haval zrak, ki se mu je zdel nasi-čen z usodno skrivnostjo. Oči pol-ne vprašanj je upiral v oči matere, ki je sedela v velikem naslonjaču. »Ali ti je povedala Anica, da je bila davi tukaj?« je vprašala. »Ne,« je odgovoril David. Marija Rock se je nasmehnila in za tem nasmehom se je skriva-

lo nekaj, kar je čudovito ganilo Davidovo srce.

»Pričakovala sem to. Prosila sem jo, naj ostane njen obisk taje in da ji ne pove ničesar, kar se je do-godilo v njihovem življenju. Nočjo so pa nepoznani šepeti plavali med njenimi stenami in David je vdi-haval zrak, ki se mu je zdel nasi-čen z usodno skrivnostjo. Oči pol-ne vprašanj je upiral v oči matere, ki je sedela v velikem naslonjaču. »Ali ti je povedala Anica, da je bila davi tukaj?« je vprašala. »Ne,« je odgovoril David. Marija Rock se je nasmehnila in za tem nasmehom se je skriva-

lo nekaj, kar je čudovito ganilo Davidovo srce.

»Pričakovala sem to. Prosila sem jo, naj ostane njen obisk taje in da ji ne pove ničesar, kar se je do-godilo v njihovem življenju. Nočjo so pa nepoznani šepeti plavali med njenimi stenami in David je vdi-haval zrak, ki se mu je zdel nasi-čen z usodno skrivnostjo. Oči pol-ne vprašanj je upiral v oči matere, ki je sedela v velikem naslonjaču. »Ali ti je povedala Anica, da je bila davi tukaj?« je vprašala. »Ne,« je odgovoril David. Marija Rock se je nasmehnila in za tem nasmehom se je skriva-

mu, da je vajina otroška ljube-vene odraslega mladeniča in de-leta in nato me je oprostilo moje ob-ljube. Zdaj ti hočem povedati, kdo je Črni lovec in jutri boš lahko vse to ponovil Anici.«

Sklonila je glavo in se zamislila, kakor da išče primernih besed, s katerimi bi začela. David je v na-stalem molku zadrževal sapo in rekel končno: »Saj ne more biti tako strašno. Anica bo razumela.« »Pred davnim časom,« je začela pripovedovati Marija Rock, kakor da ga ni slišala, ko so njene misli brodirle po preteklosti, »sem se v Louisebourg spoznala s tvojim očetom, ki je bil Anglež. Vkljub so-vraštvu, ki je dolgo prej vladalo med najinimi deželah, sem zbe-žala z njim v kolonije, kjer sva se poročila. Vse to ti je seveda že znano in znano ti je tudi, da sem radi njega postala Angležinja, ho-dila z njim od meje do meje in ga spremljala skozi burno življenje,

dokler se nisva za stalno naseli-la v kraljini Juanitini dolini v Penn-sylvaniji, kjer si se nama rodil ti. Z nami je bila še ena družina in v skupnem delu smo se priborili do-akromne blaginje. Bili smo srečni in z Indijanci smo živeli v prija-teljstvu. Ta naš sosed in tovariš je bil Peter Joel. Njegovo ženo, Betko Joel, sem prisrčno ljubila. Od mene je bila nekaj starejša in tako dobra kakor je bila lepa. Ime-la je dve hčerki, pristni njeni sli-ki, in sina tvoje starosti; samo se-dem dni je bil mlajši.«

David je opazil v materinih očeh trepet solz, ki si jih ni otrla niti ni okrenila pogleda drugam.

»Peter Joel je oboževal svojo že-no in otroke. Polna genljivosti je bila njuna ljubezen in vpliv Betke je bil name najboljdojnejši. Bila mi je vse — mati, sestra in zvesta prijateljica. Peter — Peter Joel — on je Črni lovec!«

Pomolčala je za trenutek in glé-dala naravnost v Davidove široko odprte oči.

»Potem je prišla tista grozna noč.« Marija Rock se je stresla v svojem stolu kakor prešinjena od neznanke groze. »Lagala sem ti, David nekoliko, ker sem bila mne-nja, da je boljše, da smatraš svoje sanje za sanje in ne za strahotno resnico, ki se je bila dejanski zgodi-la in ki se je tako vžgala v tvoj otroški um, da se je od časa do časa na tak način spominš. Noč je bila in star si bil štiri leta, ko je dospela k nam bojna drhal Hu-ronceev. Praznih rok so se vračali s svojega pohoda proti Senočanom in niti angehi bi ne mogli zadržati njihovih rok.
Tvoj oče je bil bolan, Peter Joel je pa dve mišji daleč čakal ob na-stavljeni solni vabi mlado divjačičo. Sama ne vem, kako se je vse zgodilo: spominjam se le, da sem

videla, kako je bil tvoj oče ubit v postelji, da se je vse naglo izvršilo in da sta bili nenadoma obe koži v plamenih. Toda tistega, kar se je dogajalo zunaj, kar sem gledala ob svetlobi naših goreh domači, ne bom pozabila nikoli. Poskušala sem, da bi pokopala to grozno sil-ko, poskušala sem jo zbrisati iz svojega spomina, zdaj pa jo radi tebe vzbujam zopet k življenju, ker se mi zdi, da je prišla ura, ko je to potrebno.

V svojih rokah sem te držala ob-jetega tako tesno, da je čudež, da te nisem zadavila. Ziva sva ostala zato, ker sva postala poglavarjeva ujetnika. Drhal bi bila velika, a z izjemo poglavarja so se vsi vojniki prepirali za posest Betke Joel in njenih otrok. Potem sem zagledala Betko tako blizu, da sem jo klica-la in hotela k njej. Vsa gola je bila in njeni prekrasni lasje so kak